

Fra: ikke-svar@epost.svar.regjeringen.no
Sendt: tirsdag 23. august 2022 10:30
Til: Postmottak JD
Emne: Høringssvar fra NHO på Høring NOU 2022: 5 myndighetenes håndtering av koronapandemien del 2 - via regjeringen.no

22/2752 - Høringssvar fra NHO på Høring NOU 2022: 5 myndighetenes håndtering av koronapandemien del 2 - via regjeringen.no

Vårt saksnummer: 22/2752

Høring: Høring NOU 2022: 5 myndighetenes håndtering av koronapandemien del 2

Leveret: 08/23/2022 08:30:27

Svartype:

Gruppering av høringsinstanser: Bruker- og interesseorganisasjon

Avsender: NHO

Kontaktperson: Halvor E. Sigurdson

Kontakt e-post: hes@nho.no

Kommisjonens mandat har vært det samme som for del 1, men med tillegg av de tre punktene i statsministerens brev 12. mai 2021.

Denne andre rapporten er langt på vei både en forlengelse og utdyping av den første rapporten (NOU 2021: 6). Det samme gjelder en del hovedfunn, læringspunkter og anbefalinger. Vi tok opp viktige temaer for bedriftene i vårt høringssvar 17. juni 2021. Den andre rapporten endrer ikke våre syn og vurderinger. Vi viser derfor til høringssvaret og til de samtaler/møter

kommisjonen har hatt med representanter for NHO og NHO-fellesskapet.

Departementet ber spesielt om synspunkter på kommisjonens "anbefalinger og læringspunkter". Utover vårt forrige høringssvar ønsker vi å fremheve noen av de punktene kommisjonen peker på.

Vi er enig i at det kan se ut til at for mange saker ble behandlet under unødvendig høyt tidspress, med den konsekvens at beslutningsgrunnlaget kunne bli for dårlig utredet. Dette førte naturlig nok til at beslutningene – for eksempel forskrifter – ikke holdt tilstrekkelig høy kvalitet, med behov for senere justeringer. Stadige endringer ga ulemper for bedriftene, både fordi det skapte merarbeid ved å tilpasse seg endringene og fordi det var unødvendig stor risiko ved å etterleve regler med for lav kvalitet.

Vi har samtidig forståelse for at det var behov for å fravike utgangspunktene om forberedelser av forskrifter, i både utredningsinstruksen og forvaltningsloven. Likevel mener vi – i likhet med kommisjonen – at det i ettertid viser seg at flere tilfeller hadde vært tid til grundigere utredninger og høringer enn det som faktisk var tilfellet. Innspill fra berørte bransjer i næringslivet ville med stor sikkerhet kunne kastet lys over fordeler og ulemper ved ulike restriksjoner samt balansen mellom dem, det vil si forholdsmessigheten.

Vi har tidligere understreket nødvendigheten av å gjøre grundigere vurderinger av forholdsmessigheten ved tiltak. Det står vi fast ved. Dette er relevante erfaringer det er viktig at storting og regjering tar med seg i sitt videre beredskapsarbeid. Vi understreker at bedriftene ikke var motstandere av restriksjoner, men at de i flere tilfeller ble oppfattet som lite treffsikre og dermed uproporsjonale. Samtidig illustrerer saksbehandlingen i regjeringen og forvaltningen – selv med de svakheter kommisjonen fremhever – at tempo i saksbehandling i stor grad er en politisk prioritering. I krisesituasjoner gir den prioriteringen seg selv. Man bør likevel vurdere om erfaringene fra pandemihåndteringen kan være grunnlag for prioritert saksbehandling i også andre saker enn når det er krise.

Kommisjonen konkluderer med at mange som skulle følge opp smitteverntiltakene, fikk upresis informasjon og for lite tid til forberedelse. Offentlige instanser er nevnt spesielt, men vi vil peke på at det samme gjaldt bedriftene, som i realiteten hadde den samme oppgaven, nemlig å iverksette restriksjoner og smitteverntiltak av hensyn til samfunnet, uten at de egentlig angikk bedriftene.

Vi vil også nevne at regjeringen traff tiltak som direkte gjaldt bedriftene, i form av påbud og forbud. Vi understreker at bedriftene blir påvirket av alle tiltak som har å gjøre med tilbud av og etterspørsel etter både varer og tjenester, blant annet arbeidskraft, innenfor Norges grenser og grensekryssende. Et viktig eksempel er betydningen av innreiserestriksjonene, som kommisjonens rapport beskriver, som har virkninger for blant annet reiselivsbedrifter i lang tid etter at restriksjonene ble opphevet.

Reiserestriksjoner har langvarige konsekvenser, slik bedriftene advarte mot. Vi er derfor helt enig med kommisjonens anbefaling om at det trengs et kunnskapsgrunnlag for konsekvensene av tiltak for fremtidige kriser, se også det vi har skrevet ovenfor om utredning, høring mv.

Kommisjonen konkluderer med at trepartssamarbeidet viste seg som en styrke i møtet med pandemien. Dette er etter vår vurdering et selvstendig argument for arbeid med å opprettholde og styrke samarbeidet ytterligere.

Alle svar må gjennom en manuell godkjenning før de blir synlige på www.regjeringen.no.